

3 Deskundigenbericht in de vorm van bindend advies

prof. mr. H.J. Snijders, actueel t/m 01-05-2018

Tijdvak

01-01-2015 tot: -

Auteur

prof. mr. H.J. Snijders

Auteursprofiel

[H.J. Snijders](#)

Vindplaats

GS Burgerlijke Rechtsvordering, art. 1042 Rv, aant. 3

Vakgebied(en)

Onbekend (V)

Burgerlijk procesrecht / Algemeen

Trefwoord(en)

deskundigenbericht

arbitraal geding

Wetgeving

Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering artikel 1042

Interessant is de vraag, of deskundigenbericht ook bij wijze van bindend advies gegeven kan worden. Meer in het bijzonder rijst dan de vraag of door het scheidsgerecht (of partijen) benoemde deskundigen een beslissing kunnen nemen die voor partijen en daarmee voor het scheidsgerecht bindend is, tenzij deze qua inhoud of wijze van totstandkoming zozeer in strijd is met de redelijkheid of billijkheid dat partijen elkaar niet aan die beslissing mogen houden (art. 7:904 lid 1 BW). Voor de overheidsrechter heeft de Hoge Raad die vraag wellicht al bevestigend beantwoord.^[1] Niet valt in te zien waarom voor arbiters een andere opvatting zou gelden.^[2] De regel van art. 236 Rv (oud), die de overheidsrechter vrij liet zich te distantiëren van het deskundigenbericht, een regel die ingevolge art. 152 lid 2 Rv nog steeds geldt, wordt nu juist door een bindend advies buiten spel gezet, ongeacht of dat nu voor of tijdens de rechterlijke procedure wordt uitgebracht. Dat een dergelijk bindend advies de beslissingsvrijheid van arbiters zou aantasten^[3], komt niet echt overtuigend voor als contra-argument. Hetzelfde gebeurt bij een gedeeltelijke schikking door partijen en daar staan arbiters – gelukkig – ook machteloos tegenover.

Duidelijk is uiteraard wel dat arbiters niet dat bindende karakter aan het oordeel van deskundigen kunnen geven, maar dat partijen dit zelf moeten overeenkomen. Bovendien zal het onderwerp van het bindend advies geen kwestie van openbare orde mogen vormen, een eis die ex art. 1020 lid 3 Rv ook voor de arbitrage zelf geldt.

Voetnoten**[1]**

HR 7 mei 1982, ECLI:NL:HR:1982:AG4376, *NJ* 1983/493, m.nt. CHJB, *TvA* 1983/207, m.nt. P. Sanders (*Gerharts/NY FNC Bank*). Bevestigend: annotator Brunner, die de figuur ook niet verwerpelijk vindt. Ontkennend: annotator Sanders, idem in P. Sanders, *Het nieuwe arbitragerecht*, tweede druk, Deventer: Kluwer 1991, art. 1042, aant. 4, voorzichtiger maar onverminderd kritisch in P. Sanders *Het nieuwe arbitragerecht* (serie *Recht en Praktijk*, nr. 45), derde druk, Deventer: Wolters Kluwer 1996, art. 1042, aant. 4 en P. Sanders, *Het Nederlandse arbitragerecht*, p. 114. Zie ook G.R. Rutgers, *GS Burgerlijke Rechtsvordering, aant. 3 e.v. op art. 194* en de daar aangehaalde literatuur. Een toepassing vormt NAI 10 augustus 2001, *TvA* 2002/1.

[2]

Zo ook Hof Arnhem-Leeuwarden 8 november 2016, ECLI:NL:GHARL:2016:8942. A.J. van den Berg, R. van Delden & H.J. Snijders, *Arbitragerecht*, tweede druk, Zwolle: W.E.J. Tjeenk Willink 1992, nr. 6.11.4 en Arbitragecie SGA 9 mei 1995, *Computerrecht* 1996, p. 107. Anders onder meer P. Sanders, *Het nieuwe arbitragerecht*, art. 1042, aant. 4, P. Sanders, *Het Nederlandse arbitragerecht*, p. 114-115 en J. C. Schultz, *TvA* 1987, p. 102. Zie voorts de in de vorige noot genoemde literatuur.

[3]

P. Sanders, *Het Nederlandse arbitragerecht*, p. 114-115.